Prof. Dr. Alexander Bělohlávek
1.)
Katedra práva
Ekonomická fakulta VŠB Technická univerzita v Ostravě
(Sokolská 33, Ostrava)
2.)
externě – Katedra mezinárodního a evropského práva
Právnická fakulta Masarykovy univerzity
Veveří 70
611 80 Brno
3.)
Vedoucí katedry mezinárodního práva, Fakulta práva a veřejné správy WSM University, Varšava, Polsko
4.)
Katedra mezinárodního práva, Fakulta právnická ZČU v Plzni
(5)
(doručovací adresa) Advokátní kancelář Bělohlávek, Jana Zajíce 32, 170 00 Praha 7

Posudek oponenta

Pořadové číslo vyhotovení: 01 (z celkového počtu 08)

Jméno a příjmení kandidáta:

JUDr. Michal Vítek (dále též jen „kandidát“, případně též „doktorand“**)**

Vědecko-pedagogické pracoviště:

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

Katedra obchodního práva

Téma práce: **Objektivní arbitrabilita jako limit transnárodního právního řádu**

Datum posudku: **14. prosince 2017**

Oponent: **Prof. Prof zw. Dr. et Mgr. Ing. Alexander Bělohlávek, prof. hon., Dr.h.c.**

(KONEC TITULNÍ STRANY)

I. Zadání oponentního posudku

Rozhodnutím děkana Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze ze dne 7. listopadu 2017, které bylo doručeno dne 13. listopadu 2017, avšak s nímž jsem měl možnost seznámit se teprve po mém návratu ze zahraniční pracovní cesty dne 06. prosince 2017, jsem byl v souladu pravidly pro organizaci studia na PF UK jmenován oponentem disertační práce JUDr. Michala Vítka *Objektivní arbitrabilita jako limit transnárodního právního řádu*. V souladu s citovaným rozhodnutím předkládám tento svůj oponentní posudek:

II. Cíle disertační práce

Cílem předmětné disertační práce (dále jen *DP*) je rozbor otázek spojených s problematikou objektivní arbitrability jako limitu transnárodního právního řádu (důrazem na *lex mercatoria*). Na první pohled se jedná o téma nejen velmi zajímavé, ale současně aktuální, jelikož zejména *new lex mercatoria* je jedním ze stále diskutovaných témat jak v tuzemsku, tak v zahraničí. Kandidátem vybraný limit *lex mercatoria,* jímž bez pochyby objektivní arbitrabilita je, má z teorie přesah do praxe a jeho zkoumání. Zejména s ohledem na uznávání a výkon rozhodčích nálezů jde o vítaný přínos do přetrvávající akademické diskuze. Jako pozitivum lze hodnotit i to, že se kandidát neomezil pouze na teoretické úvahy, ale celou prací se prolíná snaha o formulování konkrétních praktických dopadů této problematiky.

V posuzované práci lze sledovat jednoznačnou snahu identifikovat teoretická a doktrinální východiska, na nichž jsou principy transnárodních právních řádů založeny. V daném případě se navíc kandidát nespokojuje s obecným vymezením pojmu transnárodní řád (a také konkrétně pojmu *new lex mercatoria*) v úzkém smyslu, ale koncipuje jej z širokého teoretického základu, když nejprve zkoumá právní pluralismus, který správně pokládá za základní předpoklad samotné existence těchto nadnárodních normativů. Tento přístup je nutné hodnotit kladně, když otázka pochopení a následné aplikace jakékoli právní úpravy či principů je vždy nerozlučně spjata se znalostí teoretických základů a východisek, na nichž je ta která úprava postavena. Není tak pochyb o tom, že si kandidát dobře uvědomuje i veškeré vzájemné souvislosti. Stejně tak je z pohledu oponenta nutné ocenit, že se kandidát věnuje tématu, které vyžaduje značný mezinárodní rozhled. Povaha transnacionálních právních řádů je blízká povaze samotného mezinárodního rozhodčího řízení a má na něj nezpochybnitelný vliv. Jak si správně kandidát všímá, transnacionální právo i mezinárodní rozhodčí řízení je ovlivněno různými (zejména národními) právními řády, které tvoří v jednotlivých řízeních *lex arbitri,* a které je nutné v každém jednotlivém případě zohlednit. Objektivní arbitrabilita stanovená *lex arbitri* je tak přirozeně jednostranným limitem *new lex mercatoria,* či jakéhokoli jiného transnacionálního systému normativů. Posuzovaná práce však není koncipována čistě teoreticky. Kandidát prokládá teoretický výklad odkazy na rozhodovací činnost, a to jak ve vztahu k českým soudům, tak na rozhodovací praxi Mezinárodního rozhodčího soudu ICC, stejně jako na judikaturu SDEU, či státních soudů některých zemí. Zkoumání aplikace *new lex mercatoria* v praxi je věnována celá pátá kapitola *DP*, přičemž kandidát zkoumá zejména velmi důležitý aspekt uznání a výkonu rozhodčích nálezů

vydaných dle *new lex mercatoria*, bez něhož by celá koncepce *new lex mercatoria* ztratila praktický význam.

Oponent, který je dlouhodobým zastáncem úzce formulovaných témat, oceňuje snahu kandidáta vybrat téma konkrétní. Přesto, že je nezanedbatelná část práce spíše obecným výkladem *new lex mercatoria* a objektivní arbitrability, pokládá Oponent, vzhledem ke konkrétním zkoumaným otázkám limitu objektivní arbitrability a pozdějším praktickým příkladům a úvahám, i tuto delší úvodní část za přínosnou. Kandidát tak splnil svůj cíl, aby práce postupovala od obecných právních a filozofických úvah k praktickým aspektům aplikace zkoumaných právních problémů.

Ve výsledku tedy *DP* představuje a otevírá soubor zajímavých otázek a je zřejmé, že kandidát se orientuje a uvědomuje si aktuální problémy, s nimiž se současná věda v souvislosti s aplikací *new lex mercatoria* setkává. Dle oponenta je nutné ocenit, že se kandidát nevyhýbá ani kontroverzním tématům a nebojí se vyslovit svůj jasný názor, což ke škodě odborné diskuze někteří autoři v českém prostředí v důsledku až přílišné opatrnosti nečiní.

Nicméně kandidátovi se ne zcela podařilo vyhnout se dalšímu z častých nešvarů, které je u tuzemských kvalifikačních prací možno pozorovat, totiž nadměrně popisnému úvodu do problematiky zahrnující definice a vysvětlení i základních pojmů, což jde logicky na úkor vlastních vědeckých závěrů a hlubšího pohledu na probíranou problematiku. V posuzované práci se však kandidátovi podařilo nalézt rovnováhu, kdy je počítáno s tím, že v základech je adresát práce s tématem seznámen. Tento přístup je dle oponenta jediný možný a správný, když v případě každé odborné práce je nutné zohlednit, jakému okruhu osob je určena a právě v případě disertační práce lze vycházet z toho, že nemá primárně sloužit k podání základních informací o tématu.

III. Obsahové hodnocení *DP*

III.1. Obecné zhodnocení obsahu *DP*

Předložená práce je logicky členěna do sedmi částí a kandidát tento obsahový rámec striktně dodržuje. Členění je logické a postupuje od teoretických východisek zpracované materie po aplikační problémy a rozbor konkrétních rozhodnutí. Toto konstatování ovšem nic nemění na skutečnosti, že dle oponentova názoru minimálně nebylo nezbytné, věnovat tak značnou pozornost až *filozoficko-historickému exkurzu* vztahujícímu se k definici a vymezení pojmu právní pluralismus a *new lex meracatoria,* popřípadě popisem různých pramenů *new lex mercatoria*, či popisem rozhodčího řízení a jeho vybraných aspektů. Tyto otázky totiž nejsou *stricto sensu* předmětem práce, nýbrž slouží víceméně jako jakýsi teoretický základ pro zpracování tématu a specifikace premis, z nichž kandidát vycházel. Nelze tedy očekávat, že by dospěl v těchto částech k jakýmkoli novým závěrům. Tento předpoklad se také potvrdil a *DP* v těchto pasážích do určité míry ztrácí charakter vědecké práce a přechází spíše do podoby popisné, tyto pasáže dokonce tvoří více než polovinu předkládané práce. Kandidát však i v těchto částech prokázal schopnost kriticky různé popisované instituty a pravidla zhodnotit a s nadhledem pro účely *DP* zpracovat. Bez ohledu na výše

uvedenou kritiku považuje oponent za nezbytné podotknout, že co se týče výčtu konkrétních témat, jež jsou v *DP* podrobně rozebírána, měl by být jejich výběr ponechán plně v rukou kandidáta. Je totiž logické, že s ohledem na vymezení tématu může každý z čtenářů (uživatelů) a/nebo hodnotitelů *DP* při zohlednění svých vlastních zájmů a preferencí činit výtky či připomínky ve smyslu *proč se kandidát věnoval právě těmto a nikoliv jiným aspektům pojednávané problematiky*. Výběr kandidáta proto nelze hodnotit v kategoriích *správné* či *chybné*, ale výhradně jako rozhodnutí učiněné v rámci *autorské licence*, z něhož lze maximálně usuzovat na oblast zájmu kandidáta.

III.2 K některým dílčím otázkám v rámci obsahového hodnocení

Než se oponent vyjádří k jednotlivým obsahovým bodům *DP*, považuje za nezbytné konstatovat a v této souvislosti zdůraznit, že si je vědom toho, že pro výsledek hodnocení v rámci této oponentury musí být a je zásadně irelevantní, zda oponent souhlasí co do věcných závěrů s kandidátem či nikoliv, s výjimkou případného zjištění věcných chyb nebo naopak závěru, že takové chyby v DP *odhaleny* nebyly. Důležitá je pouze forma prezentace výsledků (závěrů, názorů apod.) kandidáta a způsob, jak k nim kandidát dospěl a jak je v *DP* podává a případně je schopen je obhájit. Z pohledu hodnocení *DP* v rámci této oponentury je tak v zásadě důležité jen to, zda byly v práci zjištěny věcné chyby zásadního rozsahu a současně zda kandidát v práci předvedl svou schopnost jasně prezentovat své závěry a tyto argumentačně podložit. Stejně tak se oponent v rámci tohoto posudku snaží rozlišovat mezi faktickými chybami a problémy stylistického (formulačního) rázu, kdy věcně správná tvrzení mohou v důsledku nevhodně zvolené formulace vyvolat chybnou představu.

III.3. Dále si oponent dovolí učinit několik stručných poznámek k obsahu a doplňujícím otázkám k obhajobě:

- Na straně 51 – 54 kandidát popisuje vliv rozhodčího řízení na tvorbu norem *new lex mercatoria* a vyzdvihuje neveřejnost rozhodčího řízení jako jednu z jeho hlavních zásad. Současně také považuje judikaturu mezinárodních rozhodčích soudů jako významný pramen NLM a konstatuje absenci souhrnného vyhledávacího mechanismu publikovaných rozhodčích nálezů. **V rámci <u>obhajoby</u> se tak přímo nabízí prostor pro otázku**, jak by dle názoru kandidáta mohlo dojít k určitému sjednocování rozhodovací praxe různých mezinárodních rozhodčích soudů při tvorbě a aplikaci *new lex mercatoria*, popřípadě jaké si dovede představit nástroje k dosažení tohoto cíle při plném zachování zásady mlčenlivosti.
- Vzhledem k vymezení tématu *DP* se **v rámci <u>obhajoby</u> nabízí otázka,** jaké další (pokud nějaké) limity *new lex mercatoria,* vedle objektivní arbitrability a možným problémům s výkonem rozhodčích nálezů vydaných dle *new lex mercatoria,* kandidát identifikuje, a jaký mají tyto dopad na celkovou použitelnost tohoto právního řádu v mezinárodním rozhodčím řízení.
- Kandidát na více místech v *DP* rozebírá z různých důvodů význam praxe mezinárodních rozhodčích soudů pro tvorbu a aplikaci NLM. Zároveň však kandidát v

DP téměř neodkazuje na konkrétní rozhodčí nálezy těchto rozhodčích soudů, resp. uvádí jen velmi omezený výčet rozhodnutí rozhodčích soudů, která s *new lex mercatoria* souvisí, a to téměř výhradně v kapitole 5.8, která je tomuto tématu přímo věnována. Přesto, že si je Oponent vědom obtíží při získávání rozhodčích nálezů, považoval by za vhodné, aby kandidát ve větší míře v *DP* pracoval s publikovanými či komentovanými rozhodčími nálezy různých rozhodčích soudů. Tyto totiž dohledat lze. V *DP* kandidát uvádí jen 11 odkazů na rozhodčí nálezy ICC a jeden odkaz na rozhodčí nález ICSID. Oponent tuto skutečnost považuje za možná nejvýznamnější nedostatek *DP,* který by kandidát mohl poměrně účinně zhojit rozsáhlejší rešerší rozhodovací činnosti významných mezinárodních rozhodčích soudů.

- Na straně 82 až 83 a 89 až 90 se kandidát velmi okrajově věnuje hojně diskutovanému tématu „transnárodní koncepce mezinárodní obchodní arbitráže“ (která se běžně označuje jako delokalizační teorie rozhodčího řízení, či téměř poeticky *floating arbitration*), která nespojuje rozhodčí řízení se státním právem platným v místě konání rozhodčího řízení. Z uvedeného popisu však není jasný žádný kandidátův závěr či názor. Tuto absenci vlastního vyjádření autora k této otázce považuje oponent za dosti významný nedostatek *DP*. **V rámci obhajoby nechť se proto autor vyjádří k tomu,** jaký názor na existenci a použitelnost této koncepce mezinárodní obchodní arbitráže v současné mezinárodní praxi a podle toho nechť jasně formuluje svůj názor na to, jaký vliv má konkrétní koncepce mezinárodní obchodní arbitráže případný vliv na aplikaci NLM.
- Kandidát na straně 91 až 92 shrnuje podmínky pro konání rozhodčího řízení, přičemž konstatuje, že by bylo vhodné tento výčet s ohledem na právní vývoj arbitrability spotřebitelských sporů doplnit. **V rámci obhajoby se tak opět přímo nabízí prostor pro otázku,** jaké konkrétní doplnění kandidát navrhuje, a zda je dle jeho názoru vhodné uvedený výčet případně doplnit o další podmínky, které nesouvisí jen s vývojem arbitrability spotřebitelských sporů.
- Kandidát (zřejmě omylem, vzhledem ke zcela elementárnímu právnímu významu obou pojmů) zaměnil v posledním odstavci na straně 108 *DP* procesní a hmotné právo. Ačkoli se jedná o chybu spíše písařskou, jedná se v tomto kontextu o poměrně nešťastnou záměnu.
- Kandidát hovoří na straně 115 o četnosti aplikace NLM v rozhodovací praxi rozhodčího soudu ICC. Toto tvrzení však nedokládá žádnými daty či samotnými rozhodnutími. Oponent naopak ze své praxe jako člena Mezinárodního rozhodčího soudu ICC, kterému *prochází rukama* v podstatě celý (až na výjimky v případě vyloučení) nápad tohoto stálého rozhodčího soudu, konstatuje, že použití norem NLM je v porovnání s celkovou agendou spíše sporadické, a pokud už tyto normy využívány jsou, jedná se o okrajové a doplňující argumenty. **V rámci obhajoby se tak opět přímo nabízí prostor pro obhajobu tohoto tvrzení kandidáta.**
- Kandidát se v kapitole 5.9.2 věnuje pojmu evropského veřejného pořádku. Oponent si je vědom, že je toto téma zřejmě pro kandidáta v rámci této *DP* spíše okrajové. Pokud se však kandidát rozhodl toto téma do *DP* zařadit, bylo by vhodné ho zpracovat důkladněji. V této části kandidát evropský veřejný pořádek komentuje nedostatečně, když zmiňuje pouze dva rozsudky ESD / SD EU, jehož judikatura je právě pro evropský

veřejný pořádek klíčová. Zásadní rozsudek pro otázku arbitrability a veřejného pořádku *Eco Swiss*[1] pak kandidát ani necituje, když pouze odkazuje na disertační práci italského kolegy (je nutné poznamenat, že se k tomuto tématu kandidát krátce vrací na straně 138-139, kde již citaci uvádí). **V rámci obhajoby se tak opět přímo nabízí prostor pro otázku,** jak evropský veřejný pořádek ovlivňuje objektivní arbitrabilitu sporů a které spory (resp. právní oblasti sporů) jsou v důsledku evropského veřejného pořádku ve světle judikatury ESD / SD EU nearbitrabiltní.

- Kandidát ve třetím odstavci na straně 140 uvádí závěr, že (cit.): [*R*]*ozpor s veřejným pořádkem má tedy zjevně za důsledek nesplnění podmínky objektivní arbitrability*. Je jen velmi problematické s tímto závěrem souhlasit, jelikož rozpor s veřejným pořádkem a nesplnění podmínky objektivní arbitrability jsou zcela samostatné a rozdílné skutečnosti. Ostatně i Newyorská úmluva o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů toto rozlišení provádí zcela zásadně tak, že stanoví naprosto odlišné mechanismy pro odmítnutí uznání a výkonu v případě těchto dvou důvodů. Rozpor rozhodčího nálezu s veřejným pořádkem neznamená automaticky nedostatek objektivní arbitrability, jelikož i rozhodčí nález v objektivně arbitrabilním sporu může být (například v důsledku zcela nepřijatelného porušení procesních práv stran) v rozporu s veřejným pořádkem, přičemž tento rozpor s veřejným pořádkem nemá za důsledek nedostatek objektivní arbitrability. **V rámci obhajoby se tak opět přímo nabízí prostor pro obhajobu tohoto kandidátova tvrzení.**[2]

IV. Formální zpracování *DP*

IV.1 Způsob zpracování a přehlednost

Disertační práce je přehledně členěna (ve smyslu dodržení struktury, kterou si kandidát vytknul) a toto členění odpovídá cílům práce (tak, jak byly tyto definovány kandidátem) a formálně vyhovuje obecným požadavkům kladeným na *DP*. Pokud by měl oponent vyslovit připomínky ke struktuře práce, musí opakovaně upozornit, že dle jeho názoru byla nadměrná pozornost věnována obecným otázkám spojeným s popisem právního pluralismu a *new lex mercatoria*. Tyto pasáže a případné výčty jednotlivých pramenů a teorií *lex mercatoria* totiž propůjčují práci popisný charakter. Na *DP* jsou obecně kladeny takové požadavky, že by práce měla být nikoli přehledem obecně známých skutečností, ale měla by naopak představovat výsledky kandidátovy vědecké činnosti za celou dobu vědeckého studia. Oponent si je samozřejmě vědom, že *určitému* stupni popisnosti se v žádné práci nelze plně vyhnout. Je tak samozřejmě nezbytné čtenáře (i když se jedná o cílovou skupinu čtenářů s touto tématikou v obecné rovině seznámenou) s pojednávanou problematikou stručně

[1] Rozsudek Soudního dvora ze dne 1. června 1999. Eco Swiss China Time Ltd proti Benetton International NV. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce: Hoge Raad - Nizozemsko. Věc C-126/97. Sbírka soudních rozhodnutí. 1999 I-03055.

[2] Je možné si představit, že kandidát měl na mysli situaci, kdy je rozhodčí nález vydaný v zemi, kde je dle použitelného práva věcná stránka sporu objektivně arbitrabilní. Výkon tohoto rozhodčího nálezu je však následně žádán v zemi, kde již podmínka objektivní arbitrability dle místního práva splněna není, a tak se dá dovozovat, že uznání a výkon takového rozhodčího nálezu by bylo v rozporu s veřejným pořádkem. Pokud kandidát měl na mysli tento případ, je nutné konstatovat, že vyjádření této myšlenky je přinejmenším velmi nešťastné.

seznámit, a pokud popisné části nepřesahují tento rámec, nelze jejich zařazení *à priori* považovat za chybu, která by snižovala hodnotu práce. V daném případě kandidát dle názoru Oponenta ještě přijatelně vyvážil popisné a vědecké části a splnil tak účel *DP*.

Jak bude níže v tomto posudku demonstrováno na některých případech, kandidát se v práci nevyhnul některým formálním nedostatkům, které ovšem při celkovém hodnocení nesnižují výrazně jinak kvalitní formální úpravu DP.

IV.2 Dílčí formální nedostatky

Jak bylo uvedeno, nelze v práci i přes její velmi slušnou úroveň, kterou oponent nikterak nezpochybňuje, nevidět některé formální a formulační nedostatky. Jen například:

- Byť níže uvedené nelze automaticky považovat za vadu práce a již vůbec ne za něco, co by nezbytně snižovalo její vědeckou hodnotu, kandidát v rozporu s obvyklým *usem* v práci neuvádí kompletní seznam použitých zkratek (resp. takovýto kompletní seznam v práci chybí) a mnohé zkratky se pouze jednotlivě objevují na příslušných místech v textu *DP*, což může přispívat k nepřehlednosti práce. K tomu například zkratky GDPR (poznámka pod čarou na straně 13), MLM (strana 37), Pravidla UNCITRAL (strana 53), AAA, ICDR, SIAC, SCC, LMAA (vše strana 80), BIT, NAFTA (oboje strana 94), PZMPS (strana 130), SMA (strana 143), SAE (strana 149).

- Kandidát nedůsledně používá zkratky vymezené v nekompletním Seznamu zkratek uvedeném na začátku práce. Například místo Zásady UNIDROIT využívá později zkratku Principy UNIDROIT (např. strana 27), či Zásady 2010 (strana 64).

- Kandidát velmi často v poznámkovém aparátu využívá citační zkratky „tamtéž“, přičemž tento výraz používá v rozporu s jeho žádoucím využitím, tedy v poznámkách pod čarou, které následují *bezprostředně* po sobě a odkazují ke *stejnému* dílu jednoho autora. Kandidát tuto odkazovou zkratku využívá i tehdy, pokud odkazuje na dílo, které bezprostředně nepředchází citaci, ale pouze bylo dříve v práci citováno. Například v poznámce pod čarou č. 12 na straně 12 využívá citační zkratky „tamtéž“, ačkoliv v poznámce pod čarou č. 11 cituje odlišné dílo jiného autora. Stejný nedostatek vykazuje celá řada referencí, namátkově např. poznámka pod čarou č. 19, 71, 125, 153, 161, 177, 188, 236, 259, 264, 268, 408, 409.

- Kandidát v poznámkovém aparátu poměrně často uvádí takovou formu citace, ze které není možné zjistit, na jaké dílo daného autora odkazuje. Například v poznámce pod čarou č.114 autor odkazuje na stranu 267 neznámé publikace profesorky Rozehnalové (podobně pak například v poznámce pod čarou a č. 235 odkazuje kandidát na stranu 80 neznámé publikace profesorky Rozehnalové), v poznámce pod čarou č. 111 pak odkazuje na neznámou stranu neznámého díla K.P. Bergera, či v poznámce pod čarou č. 454 na stranu 327 neznámé publikace M. Prylese. Obdobně kandidát postupuje na více místech *DP*. Oponent se domnívá, že ví, o které publikace se jedná, nicméně tento nedostatek v *DP* je z formálního hlediska nutno považovat za významný.

- Obdobný nedostatek v citacích lze seznat ve skutečnosti, že u některých přímých citací autor neuvádí číslo strany (popřípadě odstavce), na které je v citované publikaci daný výrok uveden (ačkoliv u většiny citací tomu tak není). Tato skutečnost pak významně znemožňuje

čtenářům a dalším badatelům tuto citaci ověřit a zjistit kontext, ve kterém byl výrok uveden. Tento nedostatek se v *DP* objevuje v několika poznámkách pod čarou – namátkově například č. 98, 119, 127, 254 ad.

- Při citacích internetového zdroje kandidát neuvádí datum, kdy je z webových stránek citováno, nebo kdy tento odkaz naposledy navštívil a citaci zkontroloval. V některých případech není ani uvedena kompletní webová adresa a kandidát odkazuje pouze na to, že zdroj je dostupný na internetových stránkách (např. v poznámce pod čarou č. 112 kandidát uvádí, že uvedené rozhodnutí je dostupné na stránkách nejvyššího soudu USA, v poznámce pod čarou č. 97 kandidát uvádí pouze stránky projektu *trans-lex*, v poznámce pod čarou č. 395 kandidát odkazuje na blog soukromé společnosti). Je možné sice tvrdit, že v dnešní době ovládané internetem je vyhledání předmětného odkazu či rozhodnutí, s nímž kandidát pracuje, otázkou okamžiků. Takového pragmatického výkladu je ovšem třeba se v případě vědecké práce vyhýbat, a to právě u prací typu *DP*, která by mimo jiné měla svým způsobem sloužit i k výchově disciplíny a způsobu vyjadřování autora k tomu, aby byla zachována nutná doktrinální pravidla jednoty pro tento typ a druh vědeckých prací i do budoucna.

- Poznámka kandidáta o německé právní úpravě arbitrability a její srovnání s českou úpravou uvedená ve čtvrtém odstavci na straně 91 předchází kandidátově shrnutí české právní úpravy, která je uvedena dále v *DS.* Komparace české úpravy s německou by tak logicky z pohledu strukturování textu měla být zařazena až za hodnocení české úpravy, a to i přesto, že českou úpravu arbitrability je nutné považovat mezi cílovou skupinou čtenářů *DS* za notorietu.

- Kandidát nezvolil jednotnou citaci rozhodnutí českých soudů, když u některých uvádí i datum rozhodnutí (např. poznámka pod čarou č. 271) a u některých datum rozhodnutí neuvádí (např. poznámka pod čarou č. 272), resp. neudává proč datum uveden není.

- Na straně 99 kandidát uvádí neúplnou a zmatečnou citaci pramene (soudního rozhodnutí), když uvádí, že „Konkrétně, na str. 473 U.S. 655 je uvedeno“, přičemž k přímé citaci neuvádí zdroj, ani číslo odstavce soudního rozhodnutí, které cituje. Celá část, kde kandidát pracuje s citacemi ze známého soudního rozhodnutí ve věci *Mitsubishi Motors Corp.* v. *Soler-Chrysler-Plymouth, Inc.*, 473 US 614 (1985) je velmi nešťastně odcitována, když u žádných přímých citací není uvedena část rozsudku, která je citována, a to přes skutečnost, že je tento rozsudek dělen na části označené římskými číslicemi a alespoň odkaz na část rozsudku by čtenářům pomohl se zorientovat.

- V poznámce pod čarou č. 289 je nedokončená citace části rozsudku Nejvyššího soudu ČR, když kandidát zřejmě opomenul vložit konkrétní citaci za frázi „ve kterém soud konstatoval:“ .

- Na straně 135 kandidát shrnuje závěry rozsudku ESD ve věci *Eco Swiss*. Místo na primární zdroj, tedy samotný rozsudek, však kandidát odkazuje na dizertační práci italského kolegy (je nutné poznamenat, že se k tomuto tématu kandidát krátce vrací na straně 138-139, kde již citaci rozsudku uvádí, i když ve značně zkrácené podobě oproti standardu citování judikatury ESD / SD EU). Tento postup je v *DP* nicméně nevhodný, jelikož je třeba při zkoumání judikatury ve vědecké práci zásadně vycházet ze samotného textu rozsudků (tím spíše, že jsou všechny rozsudky tohoto soudu zveřejňovány ve více jazykových verzích a

tedy vždy bezprostředně dostupné), které je nutné vždy číst v jejich celé délce a v příslušných souvislostech (jako je například *Opinion of Advocate General*) a není možné nekriticky přejímat shrnutí či závěry kolegů akademických pracovníků.

- Kandidát při citaci pravidel rozhodčích institucí často neuvádí, jakou verzi pravidel cituje. Například na straně 143 tak cituje v poznámce pod čarou č. 428 „ICC Rules“, aniž by bylo zjevné, jakou verzi má kandidát na mysli. Přitom právě pravidla rozhodčího řízení Mezinárodního rozhodčího soudu ICC byla v nedávné době změněna a poslední verze je účinná od 1. 3. 2017. Odkaz na konkrétní verzi pravidel je tak přirozeně žádoucí.

IV.3. Literatura a prameny, poznámkový aparát

Kandidát pracuje z hlediska úrovně srovnatelných prací se (pokud jde o množství) standardním a kvalitním penzem literatury, což lze zcela jistě hodnotit pozitivně. V *DP* je možné pozorovat tendenci upozornit taktéž na, v odborné literatuře zastávané, opačné názory, než zastává kandidát (které jsou ostatně u řady problémů v dané souvislosti notoricky známé). Oponent současně musí konstatovat, že kandidát pracoval jak s literaturou tuzemskou, tak zahraniční a snažil se podchytit dostupné zásadní prameny / významné autory. Kandidát přitom kombinuje jak zdroje tištěné (ať již ve formě monografií či článků uveřejněných odborných v odborných periodicích), tak elektronické. Z tohoto hlediska tedy oponent nemůže učinit připomínku, že by byl opomenut některý jak domácí tak i zahraniční zdroj, který by bylo možno označit za zcela nepostradatelný. Tento závěr činí oponent při vědomí toho, že není prakticky možné obsáhnout veškeré prameny vztahující se k dané mezinárodní problematice, a zcela jistě by bylo možné nalézt publikaci, která nebyla kandidátem zohledněna a již by bylo možné hodnotit jako významnou. Dle názoru oponenta však není cílem disertační práce citovat každou publikaci, na kterou kandidát narazí – aniž by měl alespoň zásadní ponětí o její koncepci a závěrech, k nimž autor dochází a odkazoval by pouze na (např.) minimální výsek vztahující se k pojednávané problematice, bez znalosti, v jakém kontextu byly citované názory vysloveny.

Výtku má oponent k práci s prameny, kterou lze v případě kandidáta označit za podprůměrnou, jelikož citace v poznámkovém aparátu *DP* vykazují formální nedostatky. Například kandidát na mnoha místech uvádí v poznámkách pod čarou referenční zkratku „tamtéž“, kterou však využívá zcela nevhodně, když ji uvádí i u zkrácené formy citací, které nenásledují bezprostředně citaci úplnou. V důsledku tohoto nesprávného využívání této zkratky pak není možné mnoho citací uvedených v poznámkách pod čarou jednoduše identifikovat a ověřit. V některých poznámkách pod čarou pak kandidát uvádí například pouze jméno autora a číslo strany, aniž by bylo zřejmé, na jaké dílo kandidát odkazuje.

Pokud jde o práci s judikaturou soudů a rozhodčích institucí, zde pracoval kandidát s průměrným penzem pramenů. Nezpochybnitelná je snaha kandidáta o představení průřezové judikatury k dané problematice. Oponent by však v tomto druhu vědecké práce a s přihlédnutím ke zvolenému tématu, které k široké rešerši judikatury přímo vybízí, přeci jen očekával hlubší rešerši judikatury soudů a rozhodčích institucí.

Oponent také nemůže konstatovat, že by systematika ve výčtu judikatury byla zcela jednoznačná. Pokud však oponent uvede takový pomyslný závěr, musí si sám položit otázku, jaká struktura by byla vlastně logická. Má být judikatura jen potvrzením teoretických závěrů, k nimž kandidát dospěl na základě analýzy normativních pramenů a dostupných doktrín? Či má být judikatura naopak zdrojem? Druhý z uvedených případů totiž poskytuje kandidátu zcela jistě podstatně větší prostor a volnost a judikaturu tak lze chápat skutečně jako pramen, který lze (velmi zjednodušeně řečeno) sbírat a vyhodnotit jako celek. Z práce tak není zřejmé, zda posun ve vnímání transnárodních systémů v judikatuře různých institucí je výrazem posunu závěrů právní teorie, nebo zda to byly naopak soudci a rozhodci, kteří svým přístupem dané doktríny a principy dále měnili.

IV.4. Další méně významné výhrady k formálnímu zpracování

Závěrem nelze ovšem nezmínit některé nedostatky, které jsou spíše přehlédnutím. Je však nutno zmínit, že takových přehlédnutí je méně, než se v poslední době objevuje, což je přinejmenším chvályhodné, když i formální úprava je jedním z kritérií, podle nichž bývají vědecké práce hodnoceny. Na druhou stranu ani takové nedostatky nelze přehlédnout, když konstatování toho, že se práce s takovými chybami objevují, není ospravedlnitelným zdůvodněním. Jen příkladem lze uvést:

- **Strana 33**. Písařská chyba ve větě ve druhém odstavci, v části (…) tedy státní, ani jedna ze stra sporu (…)
- **Strana 72.** Písařská chyba ve větě ve třetím odstavci, v části (…) ISO (ted „*Internatinal Organization* (…)
- **Strana 81.** V první větě na této straně je uvedeno zbližovat namísto sbližovat.
- **Strana 83.** Písařská chyba v poslední větě druhého odstavce, kdy je uvedeno slovo shoda namísto slova shora.
- **Strana 105.** Písařská chyba ve větě (…) smlouvou uzavřenou tímto věřitele (…)
- **Strana 109.** Formulace věty „Otázka platnosti rozhodčí doložky ve vztazích s přeshraničním prvkem nejdříve podléhají otázce kvalifikace a určení rozhodného práva“ je nejasná a není zřejmé, co touto větou kandidát vyjadřuje. Dále kandidát pokračuje hned v další větě pozoruhodnou myšlenkou, že „V podmínkách českého práva se přípustnost rozhodčí smlouvy posoudí ve smyslu § 117 odst. 1 dle českého práva“, čímž má zřejmě na mysli posouzení přípustnosti rozhodčí smlouvy dle zákona č. 91/2012 Sb.
- **Strana 110.** V první větě druhého odstavce je nadbytečné slovo „na“.
- **Strana 116.** V první větě prvního odstavce je nadbytečné slovo „v“. Ve druhé větě čtvrtého odstavce je pak uvedeno slovo Sporné, namísto Sporná.
- **Poznámka pod čarou č. 338.** Písařská chyba ve slově modernín.
- **Strana 123.** V druhé větě druhého odstavce je nadbytečné slovo „o“.

- **Strana 125.** Písařská chyba – nekompletní větě druhého odstavce: „Převažujícím rozhodného práva“.
- **Strana 128.** První věta třetího odstavce „Je sporadické, zda nazvat poslední jmenované rozhodnutí převratným.“ nedává smysl.
- **Strana 142.** Ve třetí větě v druhém odstavci pravděpodobně chybí slovo druhé za slovem straně (či před ním) ve větě „Na straně stojí argumenty (…)“.
- **Strana 144**. Písařská chyba v první větě v posledním odstavci ve slově konrkétní.
- **Strana 144**. Písařská chyba v první větě v posledním odstavci ve slově potvdit.

Oponent nemůže v žádném případě hodnotit formální stránku *DP* jako zcela bezvadnou a bezchybnou. Zjištěné výhrady však dle názoru oponenta neumožňují závěr o tom, že by z formálního hlediska byla práce nevyhovující. Připomínky učiněné v tomto směru k formálnímu zpracování práce by měly kandidátovi sloužit spíše jako jakési vodítko pro jeho další vědeckou práci, při níž je běžně vyžadováno dodržování určitých standardů, přičemž s tímto požadavkem bude kandidát nepochybně v budoucnosti ještě mnohokrát konfrontován. Oponent v této souvislosti konstatuje, že dle jeho názoru se v případě naprosté většiny z vytčených nedostatků jedná spíše o přehlédnutí / písařské chyby, přičemž valnou většinu z nich je možné přičíst nedostatečné pozornosti a nedůslednost při finalizaci formální stránky práce. Z tohoto hlediska měl kandidát nepochybně provést sekundární korektury, neboť na některých místech práce lze nalézt také nedostatky poměrně závažné. Oponent považuje tuto skutečnost o to více za nešťastnou, když jsou to právě takovéto formální lapsy, které často degradují jinak po věcné / odborné stránce kvalitní práci. Kandidát navíc musí počítat s tím, že i na základě těchto skutečností si třetí osoby dělají úsudek o přístupu kandidáta k vědecké práci a zcela zbytečně tak může docházet k poškození jeho reputace. V tomto smyslu může oponent pouze doufat, že kandidát tyto připomínky vezme jako inspiraci pro svou další vědeckou a publikační činnost.

V. Závěry

V.1. Hodnotící kritéria

Oponent se snažil v maximální míře zohlednit všechna kritéria, která jsou obvyklá pro posuzování prací vědeckého typu a pro posuzování prací, které jsou výsledkem kvalifikovaného vědeckého vzdělávání v České republice. Současně se oponent snažil striktně držet především kritérií, která stanoví obecně závazná právní úprava a v jejím rámci interní aplikovatelný normativní rámec použitelný pro tento typ studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Pokud jde o hodnocení obsahové a formální stránky samotné práce v rámci výše uvedeného normativního hodnotícího základu, musel oponent přijmout nejprve odpovídající katalog hodnotících kritérií. Ta jsou dle názoru oponenta následující, přičemž uvedené pořadí lze

považovat též přibližně za pomyslné hodnotové kritérium v rámci hodnotících hledisek, které oponent jednotlivým požadavkům přikládal a těmto přiřadil:

- Typ studia a absolvovaná průprava.
- Očekávané podání materie a výsledky, které musí být jednoznačně v souladu s typem studia a absolvovanou průpravou a v dostatečné míře osvědčovat a prokazovat, že kandidát prokazuje schopnost pracovat s odbornou materií vědeckým způsobem.
- Obsahové podchycení textu.
- Stanovení cílů v rámci zadaného tématu, tj. vymezení obsahového rámce v rámci stanoveného tématu.
- Formální vymezení osnovy a struktury práce.
- Navazující vymezení vědeckých, resp. odborných metod a jejich pochopení, aplikace a využití.
- Odborné zpracování tématu ve smyslu podání materie, její analytické zpracování za pomoci stanovené metodologie, vyjádření dílčích a celkových závěrů.
- Vzájemná interakce cílů a závěrů.

Určitým způsobem na každém stupni těchto hodnotících kritérií, jak jsou tato výše uvedena, je odrazem každého takového jednotlivého kritéria i jeho formální vyjádření v *DP*, tj. forma (formální stránka) práce.

Kromě toho lze za doplňující kritéria považovat takové hodnotící prvky, jako jsou například jazyková úroveň zpracování, členění textu, výstižnost volených výrazů mimo odbornou terminologii, která je dle názoru oponenta součástí obsahového hodnocení.

V.2. Způsob hodnocení podle jednotlivých kritérií

Oponent má možnost buď jednotlivé body hodnotit samostatně, nebo se pokusit o hodnocení komplexní, které bude způsobilé poskytnout společně odpověď na všechny uvedené body hodnotícího postupu. Oponent záměrně volí druhý z těchto způsobů, který se jen zdánlivě může jevit jako poněkud alibisticky méně konkrétní. Opak je však pravdou. Právo / právní věda je dle názoru oponenta typicky vědou, v níž je často nutno takový přístup zvolit proto, že hranice mezi jednotlivými hodnotícími kritérii je velmi tenká, latentní a bohužel mnohdy subjektivní. Ačkoliv rovněž právo a právní věda má své logické zákonitosti, exaktní možnost vyjádření hodnotících kritérií ve smyslu matematickém či jinak typicky přírodovědném, je téměř nemožná. Na druhou stranu si byl oponent plně vědom subjektivity každého takového hodnocení. V tomto směru může oponent pouze ubezpečit a prohlásit, že se snažil o maximálně objektivní podchycení svého pohledu na *DP* a nelze zřejmě poskytnout jinou záruku takového *pokusu o maximální objektivitu*.

V.3. Premisy hodnocení

Oponent především zdůrazňuje, že celou *DP* je nutno hodnotit **z hlediska následujících premis**:

- Jde o materii, která je u nás z vědeckého hlediska relativně nedostatečně pojednána, resp. o materii kde sice nelze hovořit o absenci doktrinálního a koncepčního základu, přesto je však nutné poukázat na jisté nedostatečné obsahové vyjádření existujících teoretických koncepcí, jež chybí zejména v soudní praxi. To ovšem neznamená, že by bylo možno jakkoliv požadavky kladené na práci tohoto typu minimalizovat. Na druhou stranu je nutno si uvědomit, že každá práce, jakéhokoliv typu, zaměření a formy, bude vypadat co do obsahu i formy úplně jinak, bude-li se moci kandidát opřít o rozsáhlou domácí (lokální, tuzemskou...) teoretickou i praktickou oporu na straně jedné a naopak bude-li přidávat onen pomyslný otisk svého odborného názoru na bezmála nepopsaný první list nově otevírané knihy. Kandidát vymezuje jednotlivé teoretické a praktické aspekty dané problematiky k úvahám a odborným diskusím, které mohou v ideálním případě vést k jiným (novým) úhlům nazírání na tuto dynamickou oblast práva (když jak kandidát správně podotýká, jedná se navíc o oblast značně dynamickou a procházející kontinuální proměnou). Oponent oceňuje, že se kandidát pokusil o zhodnocení mezinárodní a české reality vnímání a aplikace transnárodních právních řádů a nabídl do odborné diskuze svůj vědecký příspěvek.

- Samo téma se prolíná jak sférou soukromoprávní, tak i sférou veřejnoprávní čímž abstraktně pokrývá možné kombinace, jež moderní globalizované právo skýtá, přičemž nelze pominout ani možný přesah do mezinárodního práva soukromého. Jde tedy o průnik veřejnoprávních i soukromoprávních aspektů, z pohledu metodologického jde o průnik problematiky definice obsahu, autonomního výkladu, výkladu normativního i výkladu podle účelu. Z tohoto pohledu lze považovat danou problematiku za téma zejména pro budoucnost důležité, jež je velmi komplikované a vzhledem ke své šíři těžce uchopitelné, neboť nabízí řadu otázek zahrnující mnoho aspektů práva.

- Současně jde o problematiku se značnými nejen teoretickými, ale zejména také praktickými dopady.

V.4. Zásadní význam zadání a jeho objektivní zvládnutelnost pro kandidáta

V.4.1. Konkrétnost zadání

Je nutno si opakovaně položit otázku, zda zadání nebylo příliš široké, nepřesné či nevyvážené. Na toto je možno dát dle názoru oponenta následující odpovědi:

- zadání nebylo velmi široké
- zadání bylo dostatečně konkrétní,

Vzhledem k výše uvedenému je možné konstatovat, že tak, jak si kandidát téma vymezil, jej zvládl zpracovat v přijatelné formě a obsahu.

V.4.2. Vhodnost tématu pro zpracování ve formě *DP*

Dále je nutno si položit otázku, zda vůbec bylo vhodné takové téma zadávat a zda by se nejednalo o typické téma pro kolektivní vědecké zpracování v rámci kvalifikovaného vědeckého kolektivu, který by vytvořil koncepci v rámci oboru. Na takto položenou otázku je nutno odpovědět následujícím způsobem:

- Nejedná se typicky o téma pro kolektivní vědecké zpracování.
- Jedná se o téma vhodné k individuálnímu zpracování v rámci disertační práce.

Řešení tématu zadaného pro danou práci je z pohledu oponenta v České republice vhodné. Až na případy poměrně izolovaných soudních rozhodnutí zde totiž absentuje jednoznačná praxe, která by byla vodítkem i pro účastníky rozhodčího řízení.

V.4.3. Objektivní způsobilost kandidáta ke zvládnutí tématu

Další otázkou, kterou je nutno si položit, je, zda kandidát byl schopen téma zvládnout. Existence subjektivních předpokladů na straně kandidáta je dle názoru oponenta dána.

V.5. Závěry ve vztahu k objektivním předpokladům

Podíváme-li se na všechna tato kritéria v jejich vzájemném souladu a posloupnostech, ani takto oponent nemůže i přes výhrady v tomto posudku uvedené učinit závěr o tom, že by práce nemohla obstát. Hodnocení tedy musí být a je kladné.

V.6. Hodnocení dalších předpokladů kandidáta pro případnou další odbornou činnost

Oponent nemá k dispozic informaci o případné vlastní publikační nebo jiné odborné činnosti kandidáta a žádné jiné závěry oponent v tomto ohledu tedy nemůže učinit. Přesto si však oponent dovolí poznámku, že by bylo nepochybně škoda, pokud by kandidát ve své práci nepokračoval, když z vyznění celé *DP* získal oponent dojem, že kandidát má k tématu nepochybně vztah a jedná se o problematiku pro něj zajímavou, k níž má současně vyprofilovaný vlastní názor

VI. Závěr posudku / celkové hodnocení práce:

Způsob zpracování dle názoru oponenta jak po obsahové tak po formální stránce splňuje veškeré nároky kladené na práci tohoto druhu a kandidát touto prací dle názoru oponenta prokázal to, co je od *DP* obecně očekáváno, resp. co má být takovou prací (prací takového druhu) prokázáno.

Disertační práce tak dle názoru oponenta splňuje požadavky na ni kladené a lze ji v tomto ohledu hodnotit pozitivně. V případě, že by měla být *DP* hodnocena v rámci standardní klasifikační stupnice, přikláněl by se oponent v tomto případě zřejmě k hodnocení *velmi dobře*, avšak zásadní klasifikační závěr nelze učinit bez konfrontace v rámci obhajoby, diskuse o práci a vědecké rozpravy nad *DP*. V každém případě však dle názoru oponenta *DP* v tomto případě poskytuje formální základ pro předpoklad úspěšné obhajoby. Oponent tedy současně doporučuje práci k obhajobě.

(KONEC STRANY 14./)

Oponent si tedy na základě výše uvedeného dovoluje učinit ve vztahu k předložené *DP* následující závěry:

(i) Autor ve své dizertační práci prokázal schopnost samostatné tvůrčí práce v daném oboru.

(ii) Práce splňuje požadavky standardně kladené na disertační práce v daném oboru.

(iii) Práci doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí pro obhajobu dizertační práce.

VII. Prohlášení oponenta:

Oponent v souvislosti s podaným posudkem prohlašuje:

- Při hodnocení *DP* se seznámil podrobně s celým jejím obsahem.
- Namátkou byla prováděna kontrola pramenů citovaných kandidátem, jakož i jiných východisek, které bylo možno ověřit. V tomto směru nebylo shledáno nedostatků.
- Oponent není v jakémkoliv osobním či profesním (pracovním) nebo jiném vztahu ke kandidátu a není mu známo, že by kdykoliv jakákoliv vazba tohoto typu existovala, byť se s kandidátem již osobně setkal.
- Oponent zpracoval posudek při maximálním využití jemu dostupné teoretické základny.
- Oponent před přijetím zadání k hodnocení *DP* zásadně zvážil své odborné zaměření v rámci oboru, pokud jde o téma *DP*, a při hodnocení všech nároků, které zejména na osobu oponenta musí být zcela maximální, dospěl k závěru, že jde o problematiku, kterou se dlouhodobě zabývá, k níž disponuje rozsáhlou vlastní databází a v rámci které se průběžně seznamuje s existujícími odbornými názory. Ve vlastní databázi oponenta je k zadanému tématu v současné době, tj. v době, kdy je tento posudek podáván, evidováno cca 10.000 (slovy: deset tisíc) titulů, z toho v podstatně menší míře tuzemských, v zásadním rozsahu zahraničních, a stejně tak se oponent snaží sledovat a evidovat příslušné judikáty (jak tuzemské, tak zahraniční) vztahující se k předmětné problematice transnárodních právních řádů.
- Oponent se domnívá, že je seznámen v dostatečné šíři s tuzemskými i zahraničními názory publikovanými k danému tématu za období cca posledních patnácti až dvaceti let, což by mohlo vytvořit dostatečný předpoklad pro hodnocení materie.
- To vedlo oponenta k závěru, že zadání ohledně posouzení *DP* přijal.
- Po dobu hodnocení *DP* nebyl oponent kandidátem kontaktován, ani nebyla vůči němu činěna jakákoliv doporučení ohledně postupu při hodnocení *DP*.
- Oponent proto prohlašuje, že toto hodnocení je nezávislé a že se při něm snažil o maximálně vyvážený a neutrální pohled na materii z hlediska obsahového, formy podání a formálního co do naplnění předpokladů a podmínek kladených na práci tohoto druhu.
- Toto stanovisko (tento posudek) je podáván ve zkráceném rozsahu tak, že některé dílčí závěry jsou doprovázeny obvykle jen příkladným výčtem pasáží obsažených v *DP*, které mají odpovídající závěry posudku podpořit. Oponent je však kdykoliv připraven na žádost grémia

příslušného ve smyslu aplikovatelného Studijního a zkušebního řádu poskytnout podrobnější vysvětlení či argumenty k dílčím závěrům v tomto posudku.

- Oponent je rovněž připraven k prezentaci svých závěrů příslušné, pro obhajobu ustavené, komise a současně se aktivně zúčastnit obhajoby, rozpravy i diskuse ve vztahu k *DP* v rámci její ústní obhajoby. ----------

(KONEC POSUDKU / NÁSLEDUJE VÝLUČNĚ PODPIS / POSUDEK VYHOTOVEN DNE UVEDENÉHO NA PRVNÍ STRANĚ / TENTO POSUDEK NEOBSAHUJE ŽÁDNÉ PŘÍLOHY / POSUDEK VYHOTOVEN VE TŘECH ORIGINÁLNÍCH EXEMPLÁŘÍCH S ČÍSLOVÁNÍM POSTUPNÝM 01 AŽ 08 UVEDENÝM NA PRVNÍ STRANĚ)

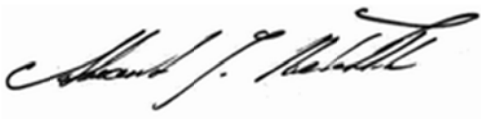

(Prof. Dr. Alexander Bělohlávek)

prof. Alexander Bělohlávek

Digitálně podepsal prof. Alexander Bělohlávek
DN: c=CZ, cn=prof. Alexander Bělohlávek, o=advokátní kancelář, email=a.belohlavek@ablegal.cz, givenName=Alexander, sn=Bělohlávek, serialNumber=ICA - 10083280
Datum: 2017.12.14 19:42:26 +01'00'